

ДЖЕРЕЛА ФІНАНСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Інноваційна діяльність вітчизняних підприємств значно залежить від повноти фінансування. Потенційних джерел отримання коштів є досить багато, але найбільше труднощів під час здійснення інноваційної діяльності виникає через брак чи недостатність фінансування.

Виділяють такі принципи фінансування інноваційної діяльності:

- чітка цільова орієнтація на швидке та ефективне впровадження сучасних науково-технічних інновацій;
- різноманітність джерел фінансування;
- обґрунтованість та юридична захищеність методів акумуляції коштів;
- гнучкість системи фінансування всіх етапів життєвого циклу інновацій [1, с. 56].

Інноваційна діяльність характеризується високим рівнем невизначеності й ризику, тому доцільно використовувати різноманітні джерела фінансування для досягнення їхньої ефективності та максимальної віддачі. У процесі формування фінансових активів та їх структури потрібно враховувати такі підходи: 1) консервативний (фінансування за рахунок власного і довгострокового позикового капіталу, що забезпечує високий рівень фінансової стійкості підприємства, але призводить до зниження рентабельності власного капіталу); 2) помірний (за рахунок власного і довгострокового позикового капіталу фінансується постійна частина активів, а за рахунок короткострокового – змінна частина, що забезпечує прийнятний рівень фінансової стійкості підприємства та рентабельність власного капіталу); агресивний (фінансування завдяки власному й довгостроковому позиковому капіталу невеликої частки постійної частини, а решта – завдяки короткостроковому, що дозволяє забезпечити високу рентабельність власного капіталу).

Інновації можуть бути підтримані такими основними формами фінансування : нагородами на основі заслуг (грантів) та зовнішніх капіталів, таких як: бізнес-ангели, венчурний капітал та корпорації.

Нагороди за заслуги (гранти) можуть надаватися державними установами чи агенціями. За допомогою цієї форми фінансування кошти отримуються безумовно, тобто їх не потрібно повертати, якщо підприємство не є успішним. Дані гранти використовуються для підприємств на стадії розробки. В додаток, ці фонди можуть бути важливим посиленням для цих підприємств, коли вони згодом будуть шукати додатковий капітал для фінансування їх подальшого розвитку [2].

Фінансування через зовнішні капітали означає отримання частки капіталу

в обмін за капітал. Постачальниками зовнішнього власного капіталу є бізнес-ангели, підприємці капітальні фірми та корпорації. Такі типи інвесторів крім фінансових засобів, надають ще й цінний досвід та мережу можливостей для інноваційних підприємств.

Бізнес-ангели. Бізнес-ангели представляють приватних інвесторів, які під час своїх активну роботу, накопичили багатство і досвід, і готові інвестувати в нові підприємства, щоб допомогти молодим підприємцям і отримувати прибуток одночасно.

Венчурний капітал являє собою фінансові кошти, як правило, у формі управління капіталом та ноу-хау, які інвестуються фізичними особами та установ на малих та середніх підприємствах, які не перелічені на фондовій біржі і мають високий потенціал зростання.

Бізнес-інкубатори. Бізнес-інкубатори відіграли важливу роль у інноваційній ідеї генерація та розвитку у Силіконовій долині . Багато досліджень показало, що бізнес-інкубатори є ефективним інструментом підтримки інновацій та створення нового бізнесу. Також бізнес-інкубатори можуть зменшити провал малого бізнесу.

Інвестиції корпорацій зазвичай мають комбінацію фінансових і стратегічних цілей. Загалом, стратегічна місія корпорацій полягає в тому, щоб допомогти зростанню бізнесу шляхом винайдення нових ідей та технологій, розробки нових продуктів або процесів, а також виходу на нові ринки або вдосконалення діючих підприємств.

Інші види фінансування, такі як субсидії та гранти від урядів та міжнародних організацій, також можуть бути критичними, враховуючи обмежений доступ інноваційних підприємств до фінансових ринків.

Використані джерела

1. Антонюк Л. Л. Інновації: теорія, механізм розробки та комерціалізації : підручник / Л. Л. Антонюк, А. М. Поручник, В. С. Савчук. – К. : КНЕУ, 2003. – 394 с
2. Організація Об'єднаних Націй Європейська економічна комісія, 2009 р., С. 5-6).

Дембіцька Наталія

(науковий керівник: д. н. держ. упр., доцент, професор кафедри менеджменту та публічного управління Толуб'як В. С.)

ОЦІНКА КОМУНІКАЦІЙНИХ ЗВ'ЯЗКІВ В ПРОЦЕСІ ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНУ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ БІЛОБОЖНИЦЬКОЇ ОТГ

Реформа місцевого самоврядування України в частині утворення об'єднаних територіальних громад (далі – ОТГ) вимагає ґрунтовного переосмислення на місцях місця і ролі їх комунікаційних зв'язків. Так, потребу